

á heimilisfang, eins og Einar Jónsson komst að orði; þá er sagt að Runólfur hafi farið burt úr hreppnum, og er lögð áherzla á það, að hann þá um haustið hafi skorið eitthvað af fje sínu á Bakkabæjum í Rangárvallahreppi, þar sem hann þó eptir skýrslu yðar eigi finnst skrifður til veru. Á síðustu árum sínum á hann að hafa haldið sig í Efri Holtum, og andaðist hann svo á Brúnum 10. sept. 1901. Runólfur Stefánsson hefir þannig dvalið lengst af í Vestureyjafjallahreppi eptir að hann yfirgaf fæðingarhrepp sinn, sem sje frá 1871 eptir 1 árs dvöl í hinum forna Eyjafjallahreppi, til 1901, eða rúm 30 ár.

Á þessu tímabili á dvöl hans að hafa slitnað fyrst nokkru áður en hann flosnaði upp eða hætti búskap 1879 við það, að hann þáði af sveit eptir sögn Einars Jónssonar á Yzta Skála handa einum syni sínum, Þorgeiri að nafni. Í annað skiptið slitnaði dvöl hans í Vestureyjafjallahreppi 1888, er hann fór að Litla Hrauni, og svo á hún síðast að hafa slitnað við burtför hans úr hreppnum 1896. Að því leyti er snertir fátækrastryrkinn, er Runólfur eptir framkominni útskrift úr sveitarbók hins forna Eyjafjallahrepps talinn í hreppskuld, sem sagt er að sje í láni hjá Leiðvallarhreppi, en hreppsnefndin í hinum forna Leiðvallarhreppi kannast eigi við, að nokkur tilkynning eða endurgjaldskrafa hafi þangað komið útaf Runólfi, svo að vera má, að hann sjálfur hafi endurborgað þennan sveitarstyrk, en um það liggja samt eigi fyrir neinar áreiðanlegar upplýsingar.

Í sveitabók Vestureyjafjallahrepps finnst ekkert bókað um ályktun nefndarinnar, viðvíkjandi veiting styrksins, nje heldur um endurgreiðslu hans. Þannig liggur eigi fyrir nein sönnun fyrir því, að sveitarstyrkurinn hafi verið lögmaður, svo að hann geti haft þá verkun gagnvart hinum forna Leiðvallarhreppi, að slíta sveitfestisdvöl Runólfs í Vestureyjafjallahreppi. Að því leyti er snertir þá hlið málsins, hvernig dvöl Runólfs hafi verið háttað í Vestureyjafjallahreppi, þá er ekkert komið fram, sem sannar, að hann fremur hafi verið á lausum kjala árið eptir að hanu flosnaði upp, eða hætti búskap, en endranær, þótt hreppstjóri Einar Jónsson virðist vilja svo vera láta, og þar sem það er viðurkennt, að Runólfur lifði á því, að fara ferðir fyrir aðra, og var einn síns liðs, þá er það mjög skiljanlegt, að dvöl hans í Vestureyjafjallahreppi hlaut að verða nokkuð slitrótt, en þar hafði hann þó stöðugt bækistöðu sína og eigur sínar, og þangað hvarflaði hann heim úr ferðum sínum. Hann hafði því að mínu áliti áunnið sjer sveitfesti í Vestureyjafjallahreppi, þá er hann fór þaðan að Litla Hrauni í Stokkseyrarhreppi, og það er jafnvel mikið efamál, hvort hann eigi aptur hafi haft heimili sitt í Vestureyjafjallahreppi frá 1889 og þar til hann dó, þrátt fyrir ferð hans að Bakkabæjunum haustið 1896.

Amtið úrskurðar því hjermeð, að Runólfur Stefánsson skuli álitast að hafa verið sveitlægur í Vestureyjafjallahreppi, þá er hann dó í septembermánuði 1901, og að ekkja hans, Ingibjörg Magnúsdóttir, þarafleiðandi skuli eiga sveit í þessum hreppi. Aptur á móti skal hreppurinn vera laus við, að endurgjalda þær 34 kr., sem henni voru lagðar í Leiðvallarhreppi, vegna þess að hreppsnefndin þar hefur dregið um skör fram að tilkynna sýslumanni styrkveitinguna.

Reglur

um hrákallát og gólfræstingu til varnar gegn berklaveiki.

70
21. júní

Samkvæmt lögum nr. 31 frá 23. oktr. 1903 um varnir gegn berklaveiki hefir stjórnarráðið í samráði við landlækni sett eptirritaðar reglur um

70 hrákallát og gólfræsting í vinnustofum, búðum, gistihúsum, samkomuhúsum far-
21. júní þegaskipa og opinberum byggingum.

1. gr.

Í vinnustofum, búðum, gistihúsum, farþegaskipum, saumahúsum og opinberum byggingum, þar sem margt fólk kemur saman, t. d. í kirkjum og skólum, skal gæta þeirrar varúðar, er hjer segir :

Hafa skal hrákallát svo mörg sem heilbrigðisnefnd þykir þurfa og af þeirri gerð, sem henni þykir hlýða.

Vatn skal vera í hverju hrákalláti eða einhver sóttþreinsunarlögur og skal hreinsa það varlega. Heilbrigðisnefnd getur skipað fyrir um, hvernig hreinsuninni skuli háttað.

Aldrei skal hafa á gólfum ofnar eða fljettaðar ábreiður eða loðskinn; skulu gólf vera svo gjörð, að auðvelt sje að þvo þau.

Jafnan skal skvetta vatni á gólf áður en þau eru sópuð, svoað ryk komi ekki upp. Gólf skal þvo úr heitu vatni, að liðnum hverjum þeim degi, er húsin eða herbergin hafa verið brúkuð.

2. gr.

Heilbrigðisnefndir skulu hafa gát á því, að þessum reglum sje fylgt.

3. gr.

Brot gegn reglum þessum varða sektum frá 2—50 kr.

Þetta auglýsist til eptirbreytni þeim, sem í hlut eiga.

Í **stjórnarráði Íslands, 21. júní 1904.**

H. Hafstein.

Fón Magnússon.

71 **Staðfesting konungs** á skipulagsskrá fyrir styrktarsjóð gamalla for-
9 júní manna í Norðurlisafjardarsýslu og Ísafjardarkaupstað, útgefin á venjulegan hátt ad mandatun af ráðherra Íslands 9. júní 1904

Skipulagsskráin er þannig:

Skipulagsskrá

fyrir styrktarsjóð gamalla formanna í Norðurlisafjardarsýslu og Ísafjardarkaupstað.

1. gr.

Sjóðurinn heitir »Styrktarsjóður gamalla formanna í Norðurlisafjardarsýslu og Ísafjardarkaupstað» og er stofnaður af gjöf kaupfélags Ísfríðinga, að upphæð 1036 kr. 86 aurar,